

Fragmenta in epistulam ad Titum

461 Tit 1,12 Ἐπιμενίδου Κρητὸς μάντεως χρησμός. κέχρηται δὲ καὶ ὁ Καλλίμαχος τῇ χρήσει ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ρηθέντι εἰς τὸν Δία ὕμνῳ. Tit 1,15 Τί δήποτε οὖν ὁ Ἰουδαίους δοθεὶς νόμος εἶχεν ἀκαθάρτων παρατήρησιν; φαμέν· οὐκ ἐπειδὴ ἀκάθαρτα ἦν, οὕτως ἐνομοθέτησεν ὁ θεός, ἀλλὰ ταύτη τὴν πολλὴν τρυφὴν καὶ ἀδιαφορίαν τῶν Ἰουδαίων ὑποτεμνόμενος. τὸ γὰρ καθαρὸν καὶ ἀκάθαρτον κυρίως ἀπὸ τῆς τῶν λαμβανόντων διανοίας γίνεται, ἐπεὶ κατὰ φύσιν πάντα καθαρὰ τοῖς μὴ ἀκριβολογουμένοις· τοῖς δὲ τοιούτοις πάντα ἀκάθαρτα· ἀκάθαρτος γὰρ μόνη ἡ ἀμαρτία. tit 2,3 Τὰς διακόνους λέγει, κατάστημα δὲ τὰ περιβόλαια λέγει. Tit 3,1011 Καίτοι ἀλλαχοῦ φησιν· μὴ ποτε δῶ αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν. πῶς οὖν ὧδε παραιτεῖσθαι κελεύει; ἐκεῖ περὶ τῶν ἐλπίδα ἔχόντων διορθώσεως λέγει, ὧδε δὲ περὶ τῶν ἀνίατα νοσοῦντων.